

## יד האימרוי במקדוניה

מקדוניה נמצאת מבחינה לשונית בשטח המעבר בין הסרבים והבולגרים. זה אומר כולה שלי וזה אומר כולה שלי. חוגי האימרוי, שבה מרוכזת האינטימיציה המקדונית, נוטים לבולגריה והם רוחשים ארדה לרעיון ההסתפחות על מדינת בולגריה, אם גם בסרוגרכה הפורליטית שבפרהסיה, הם טחפקים בדרישה לאבסונומיה של מקדוניה, אולם בלגנד אינה משה אוון דדרישה זו והיא מכרזה, כי אוכלוסי מקדוניה אינם אלא סרבים שבסרבים ואין מקום לכל הדרישה הזו ומקורה בפעולת השסוי של סוכנים לוקחי שחד, בלגראד מכחישה את עצם קיומה של השאלה המקדונית, באשר גדול פחדה, כי עם מתן קצה-אבסונומיה תחנכר במקדוניה התנועה לטובת ההצטרפית לבולגריה, מלבד זה ידעה בלגנד להסיל את אימתה על יושבי המחוזות האלה וימי בחירות הם ימי פחדים לאיכלוסיס, כי הממשלה סגלה אז בלא בושת את יצר הדכוי והאכזריות, ומקדוניה משגשגת לממשלה קרן-בן-שמן, לרכושי לעצמה רוב, והרברם הגיעו לירי כך, שאחר מתשובי הסופרים הסרביים הציע, כי עד שלא ישחררו ביוני סלאביה יחסים פרלמנטריים לאמתם, יעמדו כל המנדאטים של מקדוניה למסרע לשירות הממשלה.

העתונות הסרבית משחדלת לנצל את ההתנקשות ולעורר, סגרת התמרת מרות באירופה נגד הטירוריסטים הקנטיים בכסף והעושים את סלאכתם במחירת לפי הפקודות של בולגריה; היא גם מצביעה על אימליה המעונינת בהסרת יחסי השלום שבין בולגריה ויוגוסלביה וכו', אולם כל ההתאמצות הזו לא תעביר מן העולם את המיעוט המקדוני, שאינו זכאי אפילו ליהנות מזכויות המיעוטים לפי החוזה הוירסאלי והיא עוד תשפוך שמן על מדורת האימרוי, אשר לא תחדל מתבוע מאת השלטונות את הביטול של שיטת הדכוי, ביטול הצנטיסרליזם האכזרי, את הדאנה לאוכלוסי מוקדון (בנין דרכים וכו') וביחוד את מתן האבסונומיה הלאומית.

ההתנקשות במקופליה היא חוליה נוספת אחת בשלשלת הראיות, כי בסדנות החדשות, אשר קמו לאחר המלחמה על חורבן רמוניכיה ההבסבורנית שנתמקה בשל הניגודים הלאומיים—לא תמו הניגודים האלה ועוד פורעניות רכות צפויות מהם באחרית הימים.

לפני שבועים ימים התנקשה בעיר מקופליה אשר במקדוניה אשה אחת בחיו של אחד הפקידים הנבונים במחוז ולימיר פרליץ. האשה מרה בולכי, תורת בת 25 שנה, ילדת סרבית הרורה מית ואשת בעל מלאכה בולגארי, ננשה אך פרליץ באמצע הרחוב ובעצם היום ירתה בננו מאקדוח, והוא נפצע פצע אנוש, המתנקשת כוננה מיד את האקדוח מול לכה ונפצעה וסחה מפצעה בבית הסוהר, לפני סוחה הודיעה, כי הרנה את פרליץ מפעמים פוליטיים עפיי פקודה כפורשת מסוסיה, יש לשער, כי ההתנקשות היא מעשה-נקמה על הרדיפות, שפרליץ היה נוהג לנבי איכלוסי המחוז המקדונים ובודאי באהתעוררותה של ההסתדרות המקדונית רמהפכנית, אימרוי, הוא, פרליץ, גילה בשעתו את מסחרי ההסתדרות הזו, ומניינה מבני סרבית הדרומית, נידונו לשנות מאסר ארוכות, הודיעה על הרצח עשתה רושם סדכא בחוגי הממשלה בבלגראד ומיד נהבנסה כועצת המיניסטרים, לדון על האמצעים, שצריך לאחוז בהם, כדי לשים קץ לפרובוקציות של הועד הבולגרי-מקדוני, מוכן, שהמשרה ננשה להקירה מדויקת והיא גם מצאה את המכתב מסוסיה, גילתה, כי אבי המתנקשת עמד במחוזו אשר בסרבית הדרומית בראש השלטון הצבאי בימי כבוש המחוז עיי הבולגרים ועוד, ברור, שהעתונות הבולגריה רואה ברצח הזה, ההתאמצות של פרובוקציה להיכית לנותני כספו, כי הועד המקדוני עודנו חי וקיים.

המאורע הזה נפל דוקא בימים, כשהיחסים בין יוגוסלאביה ובולגריה הולכים ומשביחים והקמיטני אמרו, ודאי להוכיח בהתנקשות הזו, כי אוכלוסי מקדוניה טרם השלימו עם המצב הקיים, אלה אשר פקרו על האשה את הרצח התכוננו, שקול היריה ישמע בחוגי הפורליטיקה הנבונה באירופה, היריה הזו באה להזכיר, כי עוד סכנות גדולות צפונות ביחסים הפוליטיים אשר בקרן דרומית-מזרחית זו שבאירופה והבלקן, אשר יוכל שנים הדרך את מנוחתה של אירופה, ההתנקשות במקופליה לא היתה אלא אחת התשובות של האימרוי למעשי הדכוי והאונס של בלגראד ביושבי מקדוניה.

אימרוי לא נולדה תמוט-שלשום, כי עכרו עליה שלשים וחמש שנות פעולה מהפכנית וידועים מעשי הטירור שלה בימי השלטון התורכי וגם עתה לא הצליחו השלטונות היוגוסלביים-סרביים להכחיד את זכרה, ועוד ידה נפריה, וצריך לומר, כי השיטה שאחזה בה הממשלה לנבי מקדוניה מקילה בהרבה על הנכורח השפעתה של ההסתדרות הזו.